

ventelisterne for at få børn passet på institutioner og i dagpleje.

Det fremgår, at en del af stigningen skyldes, at arbejdsløse i stigende omfang søger at få deres børn passet, bl. a. af frygt for at miste understøttelsen, hvis de selv forestår børnepasningen.

Af udtalelser i dagspressen er fremgået, at kontorchef Ernst Andersen, socialstyrelsen, forventer en stigning i investeringsbehov på børneinstitutionsområdet på ca. 4 milliarder kr. i den kommende planperiode på basis af en forventning om en fordobling af behovet for institutionspladser.

Det må på denne baggrund være påkrævet at skabe sikkerhed for, at de ledige kan få reel mulighed for at få lov til at passe deres egne børn fremfor at sende dem i institution eller dagpleje.

De gældende regler er dels en diskriminering over for de ledige, som selv ønsker at passe deres børn, dels en væsentlig årsag til, at ventelisterne stiger med påfølgende investeringskrav på basis af et delvis tomt behov.

Besvarelse (17/8 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Spørgsmålet om de vanskeligheder, der kan opstå for ledige, som får tilbud om beskæftigelse, men får problemer med at skaffe pasning til deres børn i daginstitution eller dagpleje, har været drøftet mellem socialministeriet og socialministeriet. Endvidere har arbejdsministeren under samråd med folketingets arbejdsmarkedsudvalg den 2. december 1977 givet tilsagn om, at arbejdsformidlingen vil tage særlige hensyn ved anvisning af arbejde til personer, der har vanskeligt ved at få deres børn passet.

I overensstemmelse hermed blev der den 9. februar 1978 af arbejdsdirektoratet udsendt cirkulære om anvisning af arbejde til personer, der har vanskeligt ved at få deres børn passet.

I cirkulæret henledes opmærksomheden på, at der ved anvisning af arbejde til personer, der har vanskeligt ved at få deres børn passet, må tages særlige hensyn. Der skal således så vidt muligt anvises arbejde med nogle dages respit, så de kan nå at løse deres børnepasningsproblem. Arbejdsmarkedsnævnene og arbejdsformidlingskontorerne anmodes endvidere om at henlede kommunernes

opmærksomhed på disse lediges særlige problemer, således at der i forbindelse med anvisning af arbejde hurtigt kan tilvejebringes mulighed for børnepasning.

Endvidere har socialministeriet henledt kommunernes opmærksomhed på problemet ved udsendelse af en meddelelse i serien »Sociale Meddelelser«, hvori man tillige har orienteret kommunerne om indholdet af arbejdsdirektoratets cirkulære.

Det er i øvrigt socialministeriet bekendt, at sammenslutningen af sociale udvalg i december 1977 har foretaget en undersøgelse af, hvorvidt de enkelte kommuner var bekendt med tilfælde, hvor arbejdssøgende kvinder har måttet afslå at påtage sig anvist arbejde på grund af manglende børnepasningsmuligheder med den følge, at de pågældende er kommet i karantæne i deres arbejdsløsheds-kasse.

Det fremgår af de indkomne svar fra kommunerne, at ca. 90 pct. af kommunerne ikke har haft kendskab til problemet eller har løst dette ved med times varsel at anbringe de berørte børn hovedsagelig i dagpleje eller på institution – i visse tilfælde dog med overbe-lægning af institutionen til følge.

Nogle af udvalgene anfører, at man på baggrund af de enkelte tilfælde, man har haft kendskab til, har udvidet dagplejenormeringen eller har givet forvaltningerne en kurant bevilling til at opnormere antallet af dagplejeadser.

I de få kommuner, der ikke har været i stand til at tilbyde pasningsmuligheder, har man de fleste steder løst problemet ved at yde forbigående underholdshjælp i henhold til bistandsloven uden tilbagebetalingspligt for klienterne.

I andre kommuner har man for at løse det akutte pladsproblem i få tilfælde enten ydet et beløb svarende til differencen mellem udgiften til en dagplejeads og en husassistent, ydet et tilskud svarende til udgiften til en kommunal dagplejeads eller midlertidigt benyttet sig af hjemmehjælpsordningen.

Det følger af bistandsloven, at det påhviler de enkelte kommunalbestyrelser at sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner m. v. Hvis en kommune derfor kommer i den situation, at den kan konstatere et sådant udækket behov for pladser, er det kommunalbestyrelsens pligt at overveje de mulige løsninger. Dette sker i praksis